

Η μεγάλη, τού Αριστοτέλους, προσβολή - Ελλάς το μεγαλείο σου...

Ακούμε τούς ξένους, όταν θέλουν ν' αναφερθούν στην Ελλάδα, να μιλάνε για τον ελληνικό πολιτισμό, το ελληνικό πνεύμα και γενικότερα για την αρχαία Ελλάδα, γεμάτοι θαυμασμό και δέος. Κι εμείς φουσκώνουμε σαν τα παγώνια...

Θα αναρωτηθεί κάποιος, και για τί άλλο να μιλήσουν οι άνθρωποι; Γι' αυτά είμαστε γνωστοί στον κόσμο οι Έλληνες.

Ε, όχι μόνο γι' αυτά.... Υπάρχουν και κάποιοι «αστοιχείωτοι», που γίνονται πιο πεζοί και συνδέουν αυθόρμητα την Ελλάδα με το σουβλάκι, τον «μουζάκα», την «γκρικ σάλατ» και το τζατζίκι. Δηλαδή με ότι έχει σχέση την γαστριμαργία.

Κι εδώ τίθεται το ερώτημα: Ποιοί βρίσκονται πιο κοντά στην «απεικόνιση» τής Ελλάδας; Οι αρχαιολάτρες/αρχαιογνώστες που μιλάνε για το πνεύμα ή οι «πεζοί» που μιλάνε για το στομάχι;

Απάντηση (δική μου): Οι πεζοί. Γιατί είμαστε ένας λαός που δεν είναι άξιος να κουβαλήσει αυτό το τεράστιο ιστορικό φορτίο. Γιατί δεν έχουμε παράγει και εξάγει ούτε δράμι πολιτισμού τούς πρόσφατους, τουλάχιστον, αιώνες (εκτός απ' τα τουρκόφωνα εδέσματα που προαναφέρθησαν). Γιατί είμαστε καταναλωτές πολιτισμού και όχι δημιουργοί. Γιατί είμαστε Νεοέλληνες κι όχι Ελληνοέλληνες.

Αφήνω όμως το σύνθημα και πάω στο παρασύνθημα.

Υπάρχει κάτι που μ' ενοχλεί ιδιαίτερα και το έχω θίξει (επιφανειακά, μεταξύ άλλων) και σε άλλο θέμα. Αφορά το Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης. Όπως μαρτυρεί φυσικά τ' όνομά του, ονομάζεται έτσι προς τιμήν του μεγάλου φιλόσοφου Αριστοτέλη (παραπέμπω σκόπιμα στην αγγλική Wikipedia, γιατί το αντίστοιχο ελληνικό λήμμα, είναι μια γρήγορη «ξεπέτα»).

Ως εδώ όλα καλά...

Αν κάποιος τώρα επιχειρήσει να επισκεφτεί την επίσημη ιστοσελίδα του

Πανεπιστημίου, θα βρεθεί μπροστά σε μια έκπληξη: Στην αρχική σελίδα, δεν υπάρχει ως έμβλημα ο Αριστοτέλης, όπως φυσιολογικά θα περίμενε κάποιος, μιας κι αυτού το όνομα φέρει το Πανεπιστήμιο, αλλά δεσπόζει η αγιογραφία τού Αγίου Δημητρίου!

Η εικόνα δηλαδή, ενός αξιωματικού τού ρωμαϊκού στρατού (και μετέπειτα «αγίου»), κρίθηκε (από ποιούς και με ποιό σκεπτικό άραγε;) ως η πιο κατάλληλη για έμβλημα, ακόμα κι απ' αυτή τού ίδιου τού τιμώμενου!

Προσέξτε! Μιλάμε για Πανεπιστήμιο και όχι για κάποιο θρησκευτικό ίδρυμα. Τί δουλειά έχει η θρησκεία με την επιστήμη; Το φως με το σκοτάδι; Ο μύθος με την πραγματικότητα; Η λογική με το παράλογο; Τί σχέση έχει ο Φάντης με το ρετσινόλαδο;

Αυτό τώρα, είναι απόδοση τιμής στον μεγάλο Έλληνα φιλόσοφο, ή ύβρις; Αν αυτό δεν είναι παραλογισμός (εκτός από ύβρις), τότε τί είναι; Και ποιά είναι, αλήθεια, η θέση τών πανεπιστημιακών διδασκάλων γι' αυτό το ανοσιούργημα; Το δέχονται; Το αγνοούν; Το παραβλέπουν;

Αλλά δεν είναι ν' απορεί κανείς... Εδώ φτάσαν στο σημείο να αναγορεύσουν επίτιμο διδάκτορα πέντε τμημάτων τού εν λόγω Πανεπιστημίου, τον...πατριάρχη Βαρθολομαίο!

Τον ηγέτη δηλαδή μιας θρησκείας, που μετέτρεψε τον Έλληνα σε Ρωμίο.

Τον ηγέτη δηλαδή μιας θρησκείας, που διαχρονικά πολέμησε, την επιστήμη, το ελληνικό πνεύμα και πετούσε στην πυρά τα συγγράμματα τών Ελλήνων φιλοσόφων (και τού Αριστοτέλη φυσικά).

Τον ηγέτη μια θρησκείας που έχει αναγορεύσει σε προστάτες τών γραμμάτων, τρεις ανθέλληνες.

Τον ηγέτη μιας θρησκείας που είχε φτάσει στο σημείο να αποκαλεί «θέλημα Θεού» την σκλαβιά στον Τούρκο, τού οποίου εδόθη η εντολή (απ' τον...Θεό) «ωσάν σκύλος να μας φυλάει».

Τον ηγέτη δηλαδή μιας θρησκείας, που αφόρησε την Ελληνική Επανάσταση (κι όχι μια φορά μόνο...).

Τον ηγέτη δηλαδή μιας θρησκείας, που έφτασε στο σημείο να απαγορεύσει στους πιστούς της να δίνουν ελληνικά ονόματα στα παιδιά τους, αντί τών «πατροπαράδοτων εβραϊκών».

Στην Τουρκία, έχουν την προσωπογραφία τού Κεμάλ σε κάθε κτήριο για να θυμίζει

σε όλους ποιος είναι ο «πατέρας τών Τούρκων» (Ατατούρκ). Στην Κούβα έχουν τον Φιντέλ Κάστρο. Όπως είχαν άλλοτε τον Χομεϊνί στο Ιράν, τον Μάο στην Κίνα, τον Λένιν και τον Στάλιν στη Σοβιετική Ένωση κ.ο.κ. Κάτι σαν τα «ιερά τοτέμ» δηλαδή, κάποιων πρωτόγονων πολιτισμών. Στην Ελλάδα έχουμε τη θρησκεία και δη την Ορθοδοξία, για να μας θυμίζει πόσο γερά είναι ακόμα γαντζωμένη (σαν καρκίνωμα) σε κάθε πτυχή τού ελληνικού βίου και τής ελληνικής κοινωνίας.

Συμπερασματικά: Η θεοκρατία και ο ραγιαδισμός στην Ελλάδα, ζει και βασιλεύει...